

د عبدالرؤف زاهد په شاعري كښې د صنعت تلميح مختصر څېړنيز جاج

Abdul Rauf Zahid and the Art of Allusion in Poetry: A Brief Overview

لعل بادشاه خيالي¹Email: lalbadshahkhiale@gmail.com

Phone: 03128182613

ډاکټر شکیل احمد²Email: shakeeluop@gmail.com

Phone: 03219860765

ABSTRACT:

Prominent Pashto poets have made significant contributions to the Pashto literary tradition, dedicating their entire lives to the service of the Pashto language. These poets have left an indelible mark on various genres of Pashto literature. Among these esteemed names is Abdul Rauf Zahid, a renowned figure known for his depth, insight, and poetic prowess. Born on February 9, 1942, he started his schooling in 1945. This abstract highlights the remarkable life and contributions of Abdul Rauf Zahid, a renowned poet in the realm of Pashto literature.

لكه د نړۍ د نورو قامونو په شان پښتون قام كښې هم ډېر تكړه شاعران تېر شوي دي. دغه شاعرانو خپل ټول ژوند د پښتو ژبې خدمت ته وقف كړې و. دا ددغه شاعرانو د ژبې سره د مينې او د خدماتو وركړه وه چې د هغوي نومونه په ټوله نړۍ كښې وځلېدل. د پښتو ادبي ميدان كښې د مردان خاوره ډېره زياته زرخيزه ده. دې خاورې ډېر نامتو شاعران زېږولي دي. په دغه شاعرانو كښې يو خوږ، دروند او د قدر وړ نوم د ارواښاد عبدالرؤف زاهد هم يادېږي. ښاغلي زاهد صېب په كال 1942 د عبدالحكيم په كور هوتي مردان كښې د خالي په ورځ پېدا شوه. د ډېر وخت په رېكارډ كښې ئې د پېداوښت نېټه نهم اگست 1945 ليكلې ده. د ښاغلي عبدالرؤف زاهد د پلار نوم عبدالحكيم د نيکه نوم عجب گل، د غور نيکه نوم راز گل، د كودي

¹ پي ايچ ډي سكالر، پښتو څانگه پېښور پوهنتون پېښور

² لېكچرار، پښتو څانگه، پېښور پوهنتون

نوم عمر گل ، د پردي نوم داد گل وه چې د مردان په ډانگ بابا مقبره کښې خاورو ته سپارلي شوي دي .

د ښاغلي زاهد صېب تردې وخته پينځه شعري مجموعې چاپ شوي دي. څلور شعري مجموعې ئې په ژوند او پينځمه شعري مجموعه ئې د وفات نه پس چاپ شوې ده. ورومبې شعري مجموعه، پرځه ، په کال 1981، دوېمه مجموعه ،، حادثې ،، په کال 1990 کښې ،، قيامتونه دي لمحې ،، په کال 1992، څلورمه شعري مجموعه،، اعتبار ،، په کال 2004 کښې د چاپ په کالو ښائېسته شوې ده. پينځمه شعري مجموعه،، زېرې ،، په کال 2015 کښې د ښاغلي زاهد صېب د وفات نه پس د هغه د زوي اعجاز زاهد اېډوکېټ په کوششونو چاپ شوې ده .

د ښاغلي زاهد په شاعرۍ او د هغه په ژوند ډېرې خبرې کېدې شي . د هغه د شاعرۍ ټول اړخونه رابرخپره کول، د هغې تفصيلي جاج اخېستل وخت او هر اړخيزه مطالعه غواړي نو ځکه زه د خپل مقصد او د مختصر خپرنيز جاج په خاطر په دې مقاله کښې د زاهد صېب د هاغه شاعرۍ مطالعه او خپرنه کول ضروري گڼم ، په کومه کښې چې ئې د صنعت تلميح په کالو ښائېسته شاعري راوړې ده .

شاعرۍ کښې د صنائع بدائع پکارونه په شعوري او غير شعوري دواړه ډوله شوي ده. دغه روايت له ډېر پخوا نه پښتو شاعرۍ کښې رواج موندلې دے. هم په دغه تتبع کښې زاهد صېب په خپله شاعرۍ کښې د صنعت تلميح پکارونه کړي ده. په دې مختصره جائزه کښې به د هغه په شاعرۍ کښې دغه يو توکي خپلې شي او د ښاغلي زاهد صېب د شاعرۍ دغه معنوي ښائېست او ښکلا به راډاگي ته کولې شي. دلته ددې خبرې ضرورت دے چې لوستونکي په دې پوهه شي چې تلميح څه ته وائي ، په شعر کښې د تلميح پېژندنه به څنگه کوو نو ځکه داخبره ضروري گڼم چې د ښاغلي زاهد صېب په شاعرۍ کښې ددغه صنعت رابرخپره کولو نه وړاندې وړاندې ددغه صنعت پېژندنه زړه ته پرېوځي. رايي چې له هرڅه اول د صنعت تلميح باره کښې ځان پوهه کړو چې ددې صنعت مطلب څه دے.

د پښتنو شاعرۍ په ورومبې ، دوېم او دريم دور کښې د صنعت تلميح اړخ ته ډېره توجه ورکړې شوې ده. وئيلي شي ورومبې د وروستي پل وي نو ځکه په موجوده دور کښې هم ډېرو

شاعرانو دغه هنر ته پام لرنه کړې ده. په خپله شاعري کښې ئې د تلميح استعمال ته دوام بخښلې دے. ارواښاد عبدالرؤف زاهد د اوسني دور هاغه شاعر دے چې د هغه شاعري د ډېرو گڼو موضوعاتو او صنعتونو آئينه داره ده.

په شعر کښې صنعت تلميح راوړل يوې زړې تاريخي واقعي ته اشاره کول يو هنر دے ، استاکاري ده. د داسې شاعري په اورېدو يا لوستو هاغه ټوله تاريخي واقعه راوړاندې شي د کومې په تناظر کښې چې شاعري تخليق شوي وي .

لکه د ځينو متلونو په شان په تلميح کښې هم پوهان زړې تاريخي واقعي، سانحې يا يوې مسلې ته اشاره کوي خو سره ددے هرڅه باوجود صنعت ارسال المثل او صنعت تلميح خپل ځانله جدا جدا مقام موندلے دے. خپل حيثيت ئې برقرار ساتلے دے. د مثل او تلميح باره کښې داسې وئيلي شي چې

"د مثل او تلميح تر مينځه معنوي تړون ضرور شته چې ددے په پس منظر کښې د حکمت او هونبيارتوب خبرې ، دود دستور او د ژوند د تېرولو د طريقو څه ناڅه اړخ باندې رڼا اچولے شوي وي. د خپل معنوي تړون په سلسله کښې په بعضې مثل د تلميح او په بعضې تلميح د مثل گمان هم کېږي خو د دواړو د معنوي پس منظر باوجود دا صنعتونه د نړۍ په هره ژبه کښې ځانله او جدا جدا حيثيت لري"¹

په لغت کښې يو څيز ته په تېزۍ سره کتل ، ورته اشاره کول، يا پرې سرسري شان نظر غورزولو ته تلميح وئيلي شي، په ادبي اصطلاح کښې د علم بدیع يو صنف دے چې ځانته معنا او مطلب لري. د سيد عابد علي شاه عابد مطابق تلميح دے ته وئيلي شي چې

"شاعر اپنے کلام میں کسی مشہور قصے یا اصطلاح وغیرہ کی طرف اشارہ کرے اور جب تک یہ اشارہ توضیح کارنگ اختیار نہ کریں شعر کا مفہوم متعین نہ ہو"²

علامه جلال الدين سيوطي د تلميح باره کښې څه په دې ډول ليکي

"تلميح داده چې په کلام کښې د يوې قيصې، شعر يا مثل ته د پوره ذکر نه بغير هغې پله اشاره وکړے شي"³

په تلميح ڪنبي شاعران په خپله شاعري ڪنبي يوي زړي تاريخي واقعي ته اشاره ڪوي. دې صنعت ته په ٽوله ادبي نړۍ ڪنبي ډپر لوم اھميت ترلاسه شوم دے.

د بناغلي عبدالروف زاهد په شاعري په گڻ شمېر مذهبي ، تاريخي ، روماني او داسي نور تلميحيات راوري شوي دي . بناغلي زاهد صېب په خپل ڪلام ڪنبي د تلميح په غرض د تاريخي واقعاتو او د شخصيتونو د تفصيلي ذڪر نه بغير په داسي هنر اشاره ڪري ده چي ډبره په اسانه ذهن ته ٽوله واقعه راواندي شي. د دوي په شاعري ڪنبي د حضرت يعقوب عليه سلام ، حضرت ايوب عليه سلام ، حضرت يوسف عليه سلام ، زليخا بي بي ، حضرت حسين ، يزید ، ڪربلا ، فرعون ، شداد ، سقراط ، ارسطو ، افلاطون ، منصور ، لېلا مجنون ، فرهاد شيريني او داسي نورو تاريخي شخصيتونو او تاريخي واقعاتو ته اشاره شوي ده. دلته په دې مختصره خپرنه ڪنبي د هرې يوي تاريخي واقعي تفصيلي ذڪر او قيصه راوړل ممڪنه نه ده خو د خپل مقصد سرته رسولو دپاره هاغه شاعري راوړل ضروري گڻم په ڪومه ڪنبي چي ئي دغه واقعاتو ته اشاره ڪري ده يا ئي د خپلي يوي واقعي سره د بلې تاريخي واقعي ذڪر ڪري دے. د حضرت ايوب عليه سلام او د حضرت يعقوب عليه سلام مذهبي قيصي ته ئي څه په دې ډول اشاره ڪري . ۵۵

صبر د ايوب وي ڪله اوبنڪي د يعقوب
عمر مي تېرېري څومره گران ستا په ڪوڙه ڪنبي

(52)

لکه يعقوب مي جوړ زاهدہ پندوي خان پسي
گني شېبي ئي د ديدن په هر يو لور ورېري

(107)

(4)

حضرت يوسف عليه سلام د حضرت يعقوب عليه سلام زوم وء. ددوي د قيصي سره به د زليخا بي بي ذڪر هرچا اورېدلي وي . ددغه تاريخي او مذهبي قيصي ذڪر په قرآن مجيد او

تاريخي ڪتابونو ڪنبي خوندي دے . تاسو به د حضرت يوسف عليه سلام د مصر په بازار ڪنبي د غلام په څپت د خرسؤلو واقعه اوربډلي وي . بناغلي زاهد چي په کوم شعر ڪنبي دغه واقعي ته اشاره کړي ده ، څه په دي ډول ده

زه زلپخا ورپسي اوبنکي د ارمان تويوم

زما يوسف مېله ڪنبي گرځي زما تن خرخوي (113)

(5)

بناغلي زاهد صېب په خپله شاعري ڪنبي د حضرت امام حسين ذکر راوړے دے . حضرت امام حسين زمونږه د خوږ نبي حضرت محمد صلي الله عليه وآليه وسلم نمسه او د حضرت علي رضي الله عنه زوے وه . هرکله چي حضرت امام حسين د يزيد حکمراني غير شرعي او غير قانوني وگرځوله ، د يزيد ابن معاويه د بيعت نه ئي انکار وکړو نو ددے په وجه په لسم محرم 61هـ (10، اکتوبر 680) د کربلا په نوم يوه واقعه راپېښه شوې وه . په دي واقعه ڪنبي حضرت امام حسين رضي الله عنه او نور ډير مسلمانان شهيدان شوي وو . بناغلي زاهد چي په کومو شعرونو ڪنبي د حضرت امام حسين د کربلا او د يزيد ذکر راوړے دے ، يا ئي د موجوده حسين او يزيدي دور په حقله شاعري کړي ده ، هغه ډېره د قدر وړ ده . په شعري مجموعه ، پرځه ، ڪنبي دا شعر .

پرېږده چي شو مړه د مرگ قيصه وايو

مونږ لکه حسين چي شپي ته شپه وايو (140)

(6)

د بناغلي زاهد صېب په شعري مجموعه ، قيامتونه دي لمحې ، ڪنبي دايو خو شعرونه چي د حضرت امام حسين سره سره په ڪنبي د کربلا او يزيد ذکر راوړے شوے دے

په زړه ڪنبي د يزید چرته څه را نه شي ملگريو
 نن هم لوبي په ځان د کربلا مونږه ڪو ښو (18)

د يزید ظلم ڪرل را يوځا ڇه د حسبن ملگري
 گني ناپوهه د صحرا خلق په څه پوهيدل (22)

څنگه به د ژوند په کربلا ڪنبي شي يذيد ته نېغ
 څوڪ چي د حسبن د حوصلو په لاره نه ځي (35)

که يزید شته د ڇه ، حسبن جزبه هم وروکه نه ده
 چاوي چي بيا د کربلا خبري نه شي کېد ڇه (40)

يا به ځله گندي يا به په لاره د حسبن ځي
 نن سبا خو شپي ته شپه وئيل هم تماشه شي (70)

(7)

د بناغلي زاهد صېب په شعري مجموعه، اعتبار، ڪنبي راوري شوي دا يو خوشعرونه.

واڻي چي د ڇه مڙ ، خو يزید مڙ نه د ڇه
 جام ځکه نسکور د ڇه د ژوند لارو ڪنبي (39)

بيا ڏوڪ يزيد د حسيٰن لاري نيسي

د فرات غاره ، كربلا تنده ده (71)

بنڪاري د حسيٰن او د يزيد قيصه زره شوه

خلق اوس يو نوي كربلا غواري لئه خدايا (150)

(8)

د بناغلي زاهد په شعري مجموعه،، زبرے،، کنيٰ دا يو څو شعرونه:

بي شمېره يزيدان دي خو حسيٰن به همپش يو وي

هغه چي منفرده كربلا سره کري مينه (14)

بيا به ملگرتيا د يزيد نه کوي

څوڪ هم چي حسيٰن ، كربلا پيڙني (106)

چرته د زلفو زولني ، چرته زنجير د يزيد

د کوم يو قېده به ځان دلته کنيٰ ازاد کري سرے (167)

(9)

بناغلي زاهد په خپله شاعري، کنيٰ د حسيٰن بن منصور ذکر هم راوړے دے څوڪ چي نن سبا د منصور په نوم مشهور دے . د بغداد بېضا فارسه په يو کلي کنيٰ پيدا شوه وء ، د نېکانو ، بزرگانو سره ئي ډېره ناسته کړي وه . د مکه معظمه ، هندوستان ، چين او د داسي نورو ځايونو سفرې ئي کړے وے . د خپل خالق الله سره ئي ډېره مينه وه . يوه ورځ چي د منصور لئه خلې

لئه ڊبري ميني انا الحق نعره ووته نو ددغه وخت حسد کونکو علماؤ په منصور د کفر فتوي ولگوله ، هغه له ئي د سزا ورکولو مطالبې شروع کړې د څه په وجه چې منصور بي گناه په دار شه . بناغلي زاهد د منصور دغه واقعي ته پوره اشاره کړې نه ده خو چې چرته ئي د خپلي موجوده ميني خبره کړې ده ، د دوران ناکړدي ئي رابرخبره کړي دي ، هلته ئي د منصور نوم له حامي ورکړي دے . خپل شعرته ئي بنکلا وربخښلي ده .

تاته به منصوره وي تياره د زلفو ياده

ته د چا د سترگو له نظره څه خبر ئي (13)

زاهده زلفي د اشنا چې درنه خلاصي نه شي

ته که منصور پسي ورخي چرته د دار کوخي له (34)

چي د منصور په لاره نه ئي نو پرېشانه گرځه

زاهده يار ته څوک په تشو اسوبلو نه رسي (46)

(10)

د بناغلي زاهد صېب په شعري مجموعه ،، حادثي ،، کښي دا شعرونه:

چي د منصور نه وروستو پاتي نه شم

شابه په زلفو کښي جوتي راکړه (68)

د قامت خبرې پربرده ، په زلفانو پسي مه ځه

د منصور هسي آزاد شه په قبديانو پسي مه ځه (87)

(11)

دغه رنگه په شعري مجموعه، زېرے،، کښې دا يو شعر هم د ستائني جوگه دے

د اناالحق نعره يواځې د منصور خو نه وه

دلته خو مونږه روزانه په دغه لاره ورځو (165)

(12)

سقراط د مغربي نړۍ يو تکړه فلسفي وه. 470 قبل مسيح د يونان په ښار ايتهنز کښې پيدا شوه. سقراط فطرتي د ښه اخلاقو سختن وه. حق پرست او مهربان معلم وه. د خپل حق پرستانه فطرت او د مسلسل غور او فکر نه پس ئې د ديوتاؤ د حقيقي وجود نه انکار وکړو د څه په وجه چې د جمهوريه ايتهنز عدالت هغه ته د مرگ سزا واوروله، سقراط د زهرو پيالو وڅښله. ښاغلي زاهد په خپل يو شعر کښې د سقراط د زهرو پيالۍ ته څه په دے ډول اشاره کړې ده.

د سقراط پيالو د زهرو لا خالي نه ده زاهد

بيا دي خلق جمع شوي چې د چا امتحان اخلي (162)

(13)

په شعري مجموعه، زېرے،، کښې دا شعرونه

لاسو کښې پيالو د سقراط راکړه وخت

مرمه د نرتوب په مطلب پوهنه شوم (71)

چرته سقراط پيالہ په لاس چرته فرهاد کني غر

د عشق مېله ده لگېدلې خو تر ښاره ورځو (165)

(14)

ښاغلي زاهد صېب په خپله شاعري کښې د ارسطو او افلاطون ذکر راوړې دې. افلاطون د سقراط شاگرد او د ارسطو استاذ وه چې د 437 ق م 347 ق م خوا او شاه ژوندې وه (15). د افلاطون د نظريې مطابق شاعري د حقيقت نه لرې وه. د هغه دا خيال وه چې شاعري د علم او پوهې د کمي په وجه پيدا کېږي. شاعري چې د جذباتو پرورش کوي انساني عقل او فکر ته نقصان رسوي. دا او دغه شان نور ډېر اعتراضات وو چې افلاطون د شاعري او د شاعرانو باره کښې وړاندې کړي وو. وئيلي شي شاعري ته چې د خپلې صفائې دپاره د يو وکیل ضرورت پېښ شې نو هغه هم د افلاطون د شاگرد ارسطو په ذات کښې په لاس ورغلو. ارسطو (384 ق م. 322 ق م) (16) په خپل کتاب بوطيقا ,, Poetics ,, کښې د افلاطون د نوم اخستو نه بغير د افلاطون د دغه فکر او اعتراضونو جواب ورکړې دې او ښه په کاميابي سره ئې د شاعري دفاع کړې ده. د افلاطون دا کوشش وه چې فلسفې ته په شاعري برتري ورکړي. تر دې چې افلاطون په خپله هم شاعر وه خو ټوله توجو ئې فلسفې طرف راگرځولې وه. ارسطو د فلسفې سره سره د شعر و شاعري په حقله ښکلي خيالات لرل. د ښاغلي زاهد صېب دا يو شعر:

چاته مه وايه زاهده چې شاعر يم غزل ليکم

ارسطو په کښې څوک نشته دلته هر يو افلاطون دې (47)

(17)

په تېره زمانه کښې د فرعون او شداد په نوم ډېر ظالمان حکمرانان تېر شوي دي. هر کله چې حضرت موسي عليه سلام فرعون ته د خپل نبوت نڅښې نڅښانې وښودلې، يو الله ته د رابللو تبليغ ئې شروع کړو نو فرعون دغه بلنه قبوله نه کړه. يوه ورځ داسې راغله چې فرعون سره د خپل لښکر په اوبو کښې ډوب شې. د فرعون لاش نن سبا د مصر په ميوزيم کښې موجود دې. دغه

رنگه شداد بن عاد هم يو ظالم حڪمران وٽ. شداد ته چي حڪمراني ملا و شوه د هغه سرڪشي نوره هم له حده زياته شوه. الله تعاليٰ د يوې غيبي چغې په ذريعه شداد سره د خپل مملڪت هلاڪ ڪړو. بناغلي زاهد په خپل يو شعر کښي د خپل موجوده دور د فرعونيانو او د شداد خويه خلقو ذکر څه په دے ډول ڪړے دے

د خدا ے کور کښي چي ټول يو شان انسانان دي
دلته ولي څو ڪ فرعون او څو ڪ شداد شي (132)

(18)

په روماني قيصو کښي د لېلا مجنون په نوم يوه قيصه مشهوره ده. ددے تعلق د نجد عربستان سره دے. ددې قيصې په حقله فلمونه او ډرامې جوړې شوي دي. په نورو مختلفو ژبو کښي ترجمه شوي ده. د مجنون خپل نوم قېس او د لېلا نوم ليلا عامري وٽ. دواړو په يوه مدرسه کښي سبق وټيلو، په يو بل مټينان وو. بناغلي زاهد په خپله شاعري کښي د لېلا مجنون ذکر څه په دے ډول ڪړے دے.

ورپسي وانن څلي قدم د مينې هتک به وي
داسي ليلا دي ځي مجنونه چي مخ نښه راپوي (8)

(19)

په شعري مجموعه، زېرے، کښي دا يو شعر

د مجنون دور بيا نښه راځي زاهد
د اختر په ورځ جامې بدلول غواړي (82)

(20)

د پښتو اولسي ادب کښې د فرهاد شپږينۍ په نوم يوه خوندوره قيصه هم خوندي پرته ده. فرهاد د يو سنگ تراش زوم او شپږينۍ د باچا لور وه. بادشاه دا نه غوښتل چې خپله لور دې فرهاد ته ورکړي. بادشاه دا يو شرط اېښه وه چې فرهاد د بې ستون نومې غر کښې د اوبو دپاره لار وباسي، پس له هغې به شپږينه ورکړي. لپونتوب او مئنتوب ته غرونه څه وي. وئيلي شي چې فرهاد د شپږينۍ په مينه کښې دې حال ته رسېدلې وه چې هغه هر يو شرط سرته رسولو ته تيار وه. دا ئې د خپلې پښتو، آنا يوه مسله گرځولې وه. د قيصې مطابق فرهاد د کوه بېستون دنگه غړې رېزه رېزه کړه خو چې کله ئې د غر شاته بهېدونکي نېر له کلي طرف ته لاره ورکوله چې د نېر اوبه کلي طرف ته راواړوي نو په دغه وخت بادشاه د يوې بوډۍ بڼې په خله په دروغه دا خبر فرهاد ته ولېږو چې شپږينه مړه شوه. فرهاد له ډېره سوخته او له ډېره غمه خپل سر له تېشه راواچوله او مړ ش. بناغلي زاهد صېب چې په کومو شعرونو کښې فرهاد او شپږينۍ ته اشاره کړې ده، هغه څه په دې ډول دي.

چاته خيټه وي شپږينه، چاته حسن وي غر کښې

فرق نشته د زړه سره په مزدور او کوه کن کښې

مخ د شپږينې ته فرهاد شي کته

ديدن واعظه په تسبو نه کېږي (59)

(21)

دغه رنگه په شعري مجموعه، اعتبار، کښې دا يو څو شعرونه

که د مقصد شپږين ورځې په گوتو

لکه فرهاد به سره غر ته کېږي (79)

ماته خو قابل د عشق بنڪاره نه شه

شه كه فرهاد سر مات كره د غر سره (187)

زمونږ د وخت فرهاد تبشه ماته كره

خدایا د مینې نه اور چرته وروك شه (194)

(22)

د بناغلي عبدالرؤف زاهد په شاعري كښې صنعت تلميح ډېره بنكلا پېدا كړې ده . لكه
خنګه چې متل د ژبې كاله د ۷ د شعر بنائېست پرې زياتېږي دغه رنگه د تلميح سره هم ذهني
تربيت كېږي ، پوهه كښې زياتوالې راولي . د شعر مقام او بنكلا پرې زياتېږي . تلميح د راروان
نسل د پاره د لار ښودنې ذريعه ده . غرض دا چې بناغلي زاهد صېب په كومه شاعري كښې د
تلميح پكارونه كړي ده هغه ډېره د قدر وړ ده . دا قسمه شاعري د درس او تدريس غوره ذريعه وي
چې د خلقوله نظره تېره شي . ددې مطالعه وكړي ، په خپل عملي ژوند كښې ئې راولي .

حوالی:

- (1) خیالی ، لعل بادشاہ ، د پښتو متلونو تهذيبي او لساني مطالعه،، خيبر پښتونخوا،
ډايرېکټورېټ ، اف کلچر حکومت ، 2012 ، مخ 37
- (2) عابد ، سيد عابد علي ، البديع ، مجلس ، ترقي ادب ، لاهور ، جلد 1، مخ 621 ،
- (3) جلال الدين ، علامه ، اسبوطي ، شرح عقود الجهان في علم المعاني واليان ، معطق البابي
الحل ، مصر ، 1208ھ مخ 172
- (4) زاهد ، عبدالرؤف ، پرخه ، مردان ، 1980 ، مخونه ، 52 ، 107
- (5) زاهد ، عبدالرؤف ، قيامتونه دي لمحې ، مردان ، 1992 ، 91
- (6) زاهد ، عبدالرؤف ، ، پرخه ، مخ 140
- (7) زاهد ، عبدالرؤف ، قيامتونه دي لمحې ، مخونه ، 18 ، 22 ، 35 ، 40 ، 70
- (8) زاهد ، عبدالرؤف ، اعتبار ، مخونه ، 39 ، 71 ، 150
- (9) زاهد ، عبدالرؤف ، زېرے ، مخونه ، 14 ، 106 ، 167
- (10) زاهد ، عبدالرؤف ، پرخه ، 13 ، 34 ، 46
- (11) زاهد ، عبدالرؤف ، حادثي ، 68 ، 87
- (12) زاهد ، عبدالرؤف ، زېرے ، مخ 165
- (13) زاهد ، عبدالرؤف ، اعتبار ، مخ 162
- (14) زاهد ، عبدالرؤف ، زېرے ، مخونه 71 ، 165
- (15) جمیل جلالی ، ډاکټر ، ارسطو سے ایلٹ تک ، اسلام آباد ، نشنل بک فاونڊیشن ، 1975
، مخ 19
- (16) هم دغه ، مخ 23

- (17) زاہد ، عبدالرؤف ، پرخہ ، مخ 47
- (18) زاہد ، عبدالرؤف ، زہرے ، مخ 132
- (19) زاہد ، عبدالرؤف ، حادثی ، مخ 8
- (20) زاہد ، عبدالرؤف ، زہرے ، مخ 82
- (21) زاہد ، عبدالرؤف ، پرخہ ، مخونہ 20 ، 59
- (22) زاہد ، عبدالرؤف ، اعتبار ، مخونہ 79 ، 187 ، 194

کتابونہ :

- داود ، داور خان ، پروفیسر ، پښتو ادب کښې متل ، پېښور ، اول ځل ، 1990
- خیالی ، لعل بادشاہ ، د پښتو متلونو تہذیبی او لسانی مطالعہ ، خیبر پښتونخوا حکومت ،
ډایریکټوریټ آف کلچر ، 2012
- زاہد ، عبدالرؤف ، پرخہ ، مردان ، اول ځل ، 1980
- زاہد ، عبدالرؤف ، حادثی ، مردان ، انعام پرنټنگ پریس ، 1990
- زاہد ، عبدالرؤف ، قیامتونہ دی لمحې ، مردان ، 1992
- زاہد ، عبدالرؤف ، اعتبار ، مردان ، پښتونخوا چاپ ځامے ، 2004
- زاہد ، عبدالرؤف ، زہرے ، مردان ، ډائمنډ پریس ، جنوری 2015
- بادشاہ روم ، د خوشحال تلمیحات او اشارات ، د اہم فل تحقیقی مقالہ ، پېښور ، پښتو خانگہ ،
پېښور پوهنتون ، 2001 ، ناچاپ
- اردو کتابونہ:
- عابد ، سید عابد علی ، البدیع ، مجلس ترقی ادب ، لاہور ، جلد 1 ،

جمیل جالبی، ڈاکٹر، ارسطو سے ایٹ تک، اسلام آباد، نیشنل بک فاؤنڈیشن،

انور جمال، ادبی اصطلاحات، اسلام آباد، نیشنل بک فاؤنڈیشن، 1998

محمود نیازی، خزانہ تلمیحات، لاہور، ملک بک ڈپو، ندیم یونس پریس، د چاپ کال نئے
لری

1
2
3